

BISERICA CREȘTINĂ BAPTISTĂ CURTICI

La 120 de ani

Biserica Baptistă din Curtici a sărbătorit în anul trecut la 9 decembrie 120 de ani de mărturie creștină la Curtici.

Momentul de început al bisericii a fost în 1887 când Mihai Brumar a venit la Curtici ca să lucreze ca cizmar în slujba baronului Szarmezi. Brumar se convertise la credință în biserica germană din Budapesta păstorită de Heinrich Meyer. Cu venirea lui la Curtici Duhul Domnului a lucrat la întoarcerea altora la credință, și biserica a închiriat primul loc de adunare în casa lui Vasile Mocuța.

La primul botez, care a fost ținut chiar de Mihai Cornea, harnicul evanghelist al Bihorului (care mai târziu a și păstorit biserica din Curtici), primul snop al Evangheliei la Curtici a cuprins pe: Ilie și Zaharia Mariș, Ioan Lucața, Florea Julean, și soții Cimpoeșu. După câteva luni mai târziu s-

a ținut al doilea botez cu 34 de suflete. Un mare avânt a luat biserica atunci când Teodor Clepea, „dubașul satului” s-a pocăit. Cel mai mare botez s-a ținut în 1922 cu 120 de suflete, sub păstoria lui Radu Tașcă.

Actuala clădire a bisericii a fost construită în 1912, și lărgită în 1947. Biserica din Curtici a fost și este vestită în România pentru frumoasa ei activitate muzicală, având un cor mare, o fanfară și orchestră foarte bine pregătite. În 1928 s-a ținut la Curtici primul congres al Uniunii Baptiste din România.

De-a lungul anilor, biserica a crescut frumos ajungând să fie una din cele mai mari și mai prospere biserici din România. Dintre păstori pe care i-a avut biserica, fratele Traian Grecu a slujit cel mai lung timp, 40 de ani, din 1952 până în 1992. În prezent păstorul bisericii este fratele Sorin Ignat.

La serviciul divin sărbătoros din 9 decembrie anul trecut au predicat printre alții frații Otnel Bunaciu, care este acum președintele Uniunii din țară, și Daniel Mariș, păstor la biserica „Golgota” din București, și cu rădăcinile de familie în Curtici.

Fanfara din Curtici la Festivalul Fanfarelor Creștine ținut la Lugoj în luna noiembrie anul trecut

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Buletin Duminical

Cain și Abel aduc jertfe Domnului

Jertfele noastre

„Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Peter 2:5)

Textul de mai sus, ca și multe altele, ne arată jertfele duhovnicești pe care avem datoria să le aducem înaintea lui Dumnezeu. Odată cu mântuirea noastră prin Jertfa Domnului Isus, bucuria mântuirii ne împinge să aducem și noi jertfe duhovnicești ca recunoștință Domnului. Da, avem datoria să-I aducem jertfe: jertfa trupului nostru într-o trăire curată; jertfa buzelor noastre în lauda și cinstirea Numelui Său; jertfa milosteniilor în slujirea unii față de alții; jertfa călătoriilor pentru vestirea Evangheliei. „Să nu dați uitării binefacerea și dărnicia; căci lui Dumnezeu jertfe ca acestea Îi plac” (Evrei 13:16).

Fred Craddock spunea: Noi avem impresia că jertfa noastră e ca și cum avem o mie de dolari și o punem toată în mâna Domnului, spunându-I cuvintele cântării: „Iată, Doamne, viața mea ți-o dau, pe deplin eu mă predau!” Și cu asta, gata! Dar în realitate pentru cei mai mulți dintre noi El ne trimite la bancă și ne pune să schimbăm mia de dolari în măruniș de 25 de cenți. Și apoi ne cere să-I dăm azi 25 de cenți, mâine 50, poimâine iar 25 de cenți. Ne cere în fiecare zi să simțim nevoia aproapelui. Să mergem la o ședință de comitet. Să mergem în fiecare miercuri la adunare. Să stăm de la ora de rugăciune în biserică. Să dăm aici un pahar cu apă. Să întindem dincolo o bucată de pâine...

„Jertfa vie” nu e ușoară fiindcă se prelungește toată viața. Doamne, ajută-ne să fim gata să Te iubim așa de mult, încât orice jertfă din partea noastră să nu ne pară prea grea.

Comunicări

■ Deces: Gavrilă Sighetău. Vinerea trecută fr. Ionel Georgian din San Antonio ne-a chemat să ne spună că tatăl dănsului, Gavrilă Sighetău a plecat la cele veșnice. Avea 81 de ani și a rămas în credință până la ultima suflare. S-a născut la 12 octombrie 1926 în România la Ciceu Corabia. După sosirea în America în 1986, fratele și sora Sighetău au trăit în California până în anul 2001 când s-au mutat la fratele Ionel Georgianu în San Antonio. Însmormântarea a fost marți, 5 februarie.

■ În duminica trecută o soră din biserică a adus prima pensie și a prezentat-o ca dar Domnului. În legământul biblic al Vechiului Testament, primul snop, pârga secerișului, și primul rod din orice recoltă, erau închinare Domnului și aduse la templu. E frumos când Duhul Sfânt ne dă imboldul să păstrăm la loc de cinste închinăciunea față de Dumnezeu de la care ne vin toate lucrurile.

■ Miercuria trecută ne-am bucurat la sfârșitul studiului biblic de o masă cu plăcinte, cozonac și ceai. Surorile Pavlovici, Radoicovici și Lupulovici au lucrat la pregătirea bucatelor și le mulțumim din inimă.

Se spune că o jumătate de oră pe zi de mers pe jos e foarte sănătos. În Sfânta Scriptură „umblarea” e o metaforă a trăirii noastre în lume. Miercuri la studiul biblic am cercetat câteva aspecte ale umblării noastre. Umblați în lumină! Umblați călăuziți de Duhul! Umblați în adevăr! Umblați cu băgare de seamă! Umblați după lucrurile de sus! Umblați în Hristos!

Întrebări grele

— Spuneți-mi voi, ce-aveți înțelepciune, De ce atâta jale pe pământ?

Atâtea lacrimi și amărăciune
În ochiul cel mai luminos și sfânt?

Sau poate să vă-ntreb o taină
Mai mare chiar, mai plină de extaz:
Cum țese Dumnezeu a slavei haină
Din petecele noastre de necaz?

— Spuneți-mi, de ce taie sfășierea
Adânc în noi oftatul nemilos?
Din ce tenebre își cheamă durerea
Ecolul surd al plânsului duios?

Sau poate să vă-ntreb, de unde
E-atâta gingășie și sublim
În lacrima curată care-ascunde
Toată iubirea-n care ne topim?

— Spuneți-mi, de unde găsește dorul
Atâtea șiruri vechi de amintiri,
Ca să ne mistuie mereu fiorul,
Albumul vechi al stinselor iubiri?

Sau poate să vă-ntreb, din care
Nemuritoare candelă de vis,
Ne vin luminile strălucitoare
Ale splendorilor din Paradis?

Slăvit să fii, Isuse, că în toate
Ne-arăți ce mult într-una ne-ai iubit,
Ce glorie, ce cununi de nestemate,
În Țara de lumini ne-ai pregătit. (V.P.)

Octavian Miclea (1929 - 2008)

Joi, 7 februarie, a trecut la Domnul fratele Octavian Miclea la vârsta de 79 de ani. A fost unul din cei mai vechi membrii în biserica noastră.

Fratele Miclea s-a născut la 15 ianuarie 1929 în Laz, județul Arad. L-a primit pe Domnul și L-a mărturisit în apa botezului în 1956, fiind botezat la biserica „Speranța” de fratele păstor Ienovan. A venit în Statele Unite în anul 1972, și a devenit membru activ în biserica aceasta ca atunci avea doar doi ani de la formare.

Ca familie, a avut trei frați și o soră, toți decedați. Au rămas în urma lui, soția Ana, și copiii: Maria căsătorită cu Florin, Radu, Cornelia căsătorită cu Robert, Rodica căsătorită cu Marin, și Cornel căsătorit cu Nora. Nepoții de la copii sunt: Beniamin, Sebastian, Matt, Oliver și Mike. Nepoții după frați și surori: Petrică Iacob și Grigore Tol.

Serviciul de priveghi a fost vineri seara la casa funerală Benson, iar serviciul de înmormântare va avea loc mâine la 2:00 după masa la cimitirul Bohemian.

Fratele Octavian Miclea a fost bolnav la pat în ultimii trei ani, și n-a mai putut frecventa serviciile adunării, dar se bucura mult când era vizitat și întotdeauna avea cuvinte alese de încurajare și rugăciuni de mijlocire pentru ceilalți. S-a dus la odihnă, la răsplată, la coroană.

Cugetări

■ La 5 februarie 1837 s-a născut evanghelistul Dwight L. Moody, la Northfield, Massachusetts. La vârsta de 18 ani s-a predat Domnului fiind cecetat de învățătorul de la clasa de școală duminicală, Edward Kimball. Cinci ani mai târziu a părăsit prăvălia de pantofi a unchiului său, și s-a dedicat în lucrarea de evanghelizare și educație creștină.

■ Pe cel smerit Dumnezeu îl apără și îl izbăvește. Pe cel smerit Dumnezeu îl iubește și îl mângăie. La cel smerit Dumnezeu Se coboară să-i vorbească. Peste cel smerit Dumnezeu aduce o măsură plină de har. Pe cel smerit Dumnezeu îl înalță la slavă (Thomas a Kempis)

■ La 10 februarie 1546 reformatorul Martin Luther scria într-o scrisoare: „Rugați-vă, și lăsați-L pe Dumnezeu să se îngrijească de restul!”

■ Cu cât spicul de grâu e mai plin, cu atât se apleacă mai jos. Cu cât e mai gol, se mândrește mai sus. (Proverb vechi)

■ Lucrarea unui om bun, dar necunoscut, e ca apa care curge subteran și rămâne invizibilă, dar face pământul să înverzească și să dea roade. (Thomas Carlyle)

■ Un orb care totuși mai vede ceva este mai bun decât un om cu ochii buni care nu vede nimic! (proverb persan)

■ După cum cel care se teme de Dumnezeu nu se mai teme de nimic altceva, tot așa cel care îl vede pe Domnul vede toate lucrurile deslușit. (John Donne)

■ Privind frumusețea naturii din jurul nostru, cel mai frumos și mai profund sentiment este senzația de prezență în fața Divinității creatoare. Cine nu mai are această emoție mistică, cine nu se mai poate mira și să stea răpit de uimire, e ca și cum nu mai trăiește... (Albert Einstein)